

TIREA, MIHAI

n. 26 februarie 1881, Sălășul de Sus, jud. Hunedoara
d. 1963, Hunedoara (înmormântat la Deva)

Deși s-a născut într-o familie de țărani, tatăl său, Vasile Tirea, îl trimite la Colegiul Kun din Orăștie și îl susține pentru studii superioare la Facultatea de Drept și Științe Politice a Universității „Ferencz József” din Cluj (1901-1905). Și-a obținut titlul de doctor în științe juridice la 2 mai 1908. De-a lungul anilor de studiu a fost susținut financiar de Fundația „Andrei Liviu Pop” și Fundația „Rudolf”.

În 5 ianuarie 1911 și deschide birou de avocat în localitatea Pui.

Se implică în activitatea economică, culturală și politică a românilor din plasa Pui. A fost membru în conducerea Despărțământului Astrei. A fost un colaborator al lui Aurel Vlad în cadrul organizației comitatense a Partidului Național Român.

După izbucnirea războiului este înrolat și trimis pe front. Cât timp a fost pe front, cu ocazia luptelor dintre armata română și trupele austro-ungare, acasă, locuința i-a fost distrusă, iar familia a trebuit să se refugieze.

În pretura Pui, Consiliul Național Român s-a constituit la 14 noiembrie 1918, cu participarea unui foarte mare număr de localnici. Adunarea a avut loc sub președinția lui Ioan Bocănicu, preot ortodox, notar fiind dr. Silviu Bocănicu, medic. Cel dintâi, în calitate de cel mai în vârstă conducător al românilor, a fost ales ca președinte al comitetului de conducere, iar ca secretar avocatul dr. Mihai Tirea. Din comitet mai făceau parte avocatul Victor Pop, medicul S. Bocănicu, comerciantul Petru Ceclan și alți cinci proprietari din localitate. Lui Mihai Tirea îi revine sarcina de a coordona organizarea consiliilor naționale în celelalte localități și a gărzilor naționale. Menționăm că procesul organizatoric a continuat și în zilele ce au urmat Marii Uniri. El a preluat și conducerea Gărzilor din pretura Pui, având gradul de sublocotenent. Având în vedere dinamismul său, a fost ales președinte al Consiliului Național Român la nivelul plasei Pui. Din această postură va reprezenta românii de aici la Marea Adunare Națională. Din păcate nu am avut ocazia să identificăm credenționalul său.

Participă în calitate de reprezentant al Preturii plasei Pui la instalarea în 9 ianuarie 1919 a prefectului român al județului Hunedoara, dr. Toma Vasinca.

După Unire a continuat activitatea de avocat, fiind în repetate rânduri membru în consiliul de conducere și chiar decan al Baroului Hunedoara.

Politic, dr Mihai Tirea rămâne partizanul Partidului Național Român, devenit apoi Național Țărănesc, făcând parte din comitetul de 100. După 1932 s-a numărat printre susținătorii Soliei Dreptății, organul de presă al PNȚ-Hunedoara, fondat de Aurel Vlad.

A fost ales deputat pe listele PNȚ la alegerile din 1926 și 1928.

În 15 iulie 1948, colegiul avocaților din județul Hunedoara îi resping înscrierea pe tabloul avocaților. Este nevoit să trăiască de pe urma cultivării proprietăților agrare.

În iarna anului 1950 este evacuat din locuință și la scurtă vreme arestat și judecat, fiind condamnat pentru sabotaj economic la un an cu executare și confiscarea averii. Nu însământase la timp terenul proprietate. Familia îi rămâne pe drumuri, fără adăpost și sprijin. Locuința i-a fost rechiziționată cu destinația de sediu al organizației Partidului Muncitoresc.